

എനിക്കു സഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല! എനിക്കായി ഞാൻ നിനെ സ്വപ്നിച്ചു. സാത്താന് നിനെ ഞാൻ പിട്ടു കൊടുക്കില്ല. നീ എൻ്റെ ഭവനമാണ്. ഞാൻ നിന്നിൽ വസിക്കും... ഇന്നും, എന്നും!

സുപ്രത്യേകം, നിങ്ങളെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു വിബാദുക്കുവാൻ യേജു സ്വന്തം ഒക്കെ ഉറുപിലായി നൽകി.

ഈ നിങ്ങൾക്ക് പാപത്തിന്റെ അടി മ തന്ത്രിൽ ജീവിക്കേണ്ടതില്ല... എന്നെങ്കിൽ സാനിഡ്യത്തിന്റെ സ്വാത്രന്ത്രത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ജീവിക്കാം - യേജുവിന്റെ ഭവനമായിക്കൊണ്ട്!

ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കു:

“യേജുവേ, എന്ന നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്ന് ഭേദവത്തിനുവേണ്ടി വിബാദുക്കുവാൻ അവിടുന്നുക്കുശിൽ മരിച്ചു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. എൻ്റെ പാപങ്ങളെ കഴുകി ശ്രദ്ധിക്കിച്ചേറുന്ന അന്ത്യോടെ ഭവനമാക്കണമെ. ഈ ജീവിതത്തിലും വരുവാനുള്ള ജീവിതത്തിലും അവിടുന്നു തന്നെ എൻ്റെ കർത്താവ്. ആശേരി!”

യേജുവിന്റെ സ്വന്നഹത്തിൽ നിങ്ങളുടെ,

Saju John Mathew

www.sjmathew.com

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കുറച്ചതൽ അറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. തെങ്ങളെ വിജിക്കാൻ മിക്കേണ്ട്. യേജുവിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും ആത്മിയ വളർച്ചപ്രാപിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ തെങ്ങൾക്കു സംശയംമെന്തുള്ളൂ. വിജിക്കു...

+91 94471 54450

E-mail: jesusmission@gmail.com

Sanctuary Word Media
26/150, Avee's Building
Edappally Toll Jn., Cochin
Kerala, India

ലക്ഷം രൂപ റീഭയുള്ള പക്ഷി

തെരുവിലൊരു കൊച്ചുരു പക്ഷിയെ കൃതി പിടിച്ചു കുന്നു. അയാൾ അതിന്റെ തുഹലുകൾ ഓരോന്നായി വലിച്ചുപിഴുതെന്നുകയാണ്. ചോര ചിന്തുന കിളിയുടെ കരളിൽ അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഇരെയെല്ലാം കാട്ടുമുഖം മെന്തുപോലെ അയാൾ താൻ പിഡിക്കുന്ന പക്ഷിയുടെ പിടച്ചിൽ ആസ്യംകുകയാണ്.

കാഴ്ചകാലിൽ മാനുനായ ഒരു വുക്കി അയാളുടെ അടുത്തെത്തതി ചോദിച്ചു, “ഹോയി! നിങ്ങളുന്നാണി കാണിക്കുന്നത്?”

“കാണുന്നില്ലോ നിങ്ങൾ?” തെരുവുമനുഷ്യൻ ചീറി! “ഞാൻ ഈ കിളിയുടെ തുഹലുകൾ പലിച്ചു പറിച്ചുകൂളയുന്നു. ചോരയാലിക്കുന്നതു കണ്ടില്ലോ? ആഹോ! എന്നു രസം!! കേടില്ലോ കരച്ചിൽ? കൊള്ളാം. ഇനി ഞാൻിനെ എൻ്റെ പുന്നാരശ്ചയ്ക്ക് ഫറിഞ്ഞുകൊടുക്കും. അവനിതിനെ കട്ടിച്ചു മുറിച്ചു കുറുക്കുത്തിനുന്നത് ഞാൻ നോക്കിനില്ലും! ഹോഹോഹോ!!” ആ കുറു മനുഷ്യൻ നട്ടോട്ടിൽ നിന്ന് നൃത്തം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

“മനുഷ്യാം നിങ്ങളും സ്വത്രംചാക്കു... നിങ്ങൾക്കുണ്ടില്ലോ, പക്ഷികൾ പറക്കാനായി സുപ്രധാനമായി സ്വത്രിക്കുണ്ടാണോ?”

“എന്ത്?” പക്ഷിയുടെ മാനുനായ വുക്കിയുടെ അടുത്തെത്തകൾ ചാടിച്ചുന്നു. “പക്ഷികൾക്ക് ആകാശത്തിൽ പറക്കാം... എന്നാൽ, എൻ്റെ വലയിൽ പെട്ടുകഴി ഞെതാൻ അത് എന്നോടും. പിന്നെ അതിനെ എന്തു ചെരുണ്ടെന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിക്കും. അതിന്റെ ഭാവി എൻ്റെ കൃതി...”

“ഒന്നും... ഞാനൊരു കാരം ചോദിച്ചോടു!” മാനുവുക്കി തെരുവുമനുഷ്യൻ അടുത്തെത്തക്ക് കുറുക്കുടി അടുത്തുചേരു.

“നിങ്ങൾ ഈ പക്ഷിയെ ഏറിക്കുവെ വില്ക്കുന്നോ?”
“വിൽക്കാനോ?” അയാൾ അതുകുതേതാട ചോദിച്ചു: “ഈ കാട്ടുപക്ഷിയെ നിങ്ങൾ വിലയ്ക്കുവെ വാണ്ണുമെന്നോ? ഹോയി, ഇതു പാട്ടു പാടില്ല. ഈ വ്യത്തികെട്ട് പക്ഷിയെ നിങ്ങൾക്കുന്നതിനോ?”

“അതു നിങ്ങളുംഡിയേണ്ട. നിങ്ങളും വിൽക്കുന്നകിൽ പറയു... ഞാൻ ഇതിന് എന്നു വിലയ്ക്കുവെരാം...”

“എന്നു വിലയ്ക്കുവെരാം? അതായത്... നിങ്ങൾ ഈ പക്ഷിക്കുവേണ്ടി ഒരു ലക്ഷം രൂപ മുടക്കാൻ തയ്യാറാണോ?”

“അതെ...” മാന്യനായ വ്യക്തി പറഞ്ഞു: “രേ ലക്ഷം! ഞാൻ സ്ഥാതിച്ചിരി ക്കുന്നു.”

ആ തെരുവു ഉന്നുച്ചുൻ അതഭൂതപ്പെട്ടുപോയി! രേ കാട്ടു പ്രക്ഷിക്ക് രേ ലക്ഷം രൂപയോ? കേടുവിനിന് എല്ലാവരും അതഭൂതപ്പെട്ടുപോയി...

മാന്യനായ ആ ഉന്നുച്ചുൻ അയാളുടെ പ്രേശ്‌സ് ഏടുത്ത് പണം എല്ലാവാൻ തുടങ്ങി. അവസാനത്തെ നോട്ടും അയാൾ പ്രേശ്‌സിൽനിന്ന് ഫലിച്ചെടുത്തു... രേ ലക്ഷം!

രൂപ അദ്ദേഹം തെരുവു ഉന്നുച്ചുൻ്റെ കരുംലക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു. ആ നല്ല ഉന്നുച്ചുൻ പ്രക്ഷിയെ കരുംല വാൺി, അതിനെ ചുംബിച്ചു. പിന്നെ ആകാശ തേതക്കു പറഞ്ഞിവിട്ട് സ്വത്വത്താക്കി. എല്ലാവരും വിസ്തയത്തോടെ നോക്കിനില്ക്കേ അദ്ദേഹം സാമ്പത്തിയോടെ നടന്നുകൊന്നു.

“രേ കാട്ടുപ്രക്ഷിക്ക് രേലുകക്ഷം രൂപയോ?” നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം. “ഹോയ്, അതൊന്നും നടപ്പിലും. ഈതാരു കമ്മ മാത്രം!” നിങ്ങൾ പറഞ്ഞെങ്കാം!

രേ പ്രക്ഷ ഇതൊരു കമ്മാത്രമായിരിക്കും... എന്നാൽ ഈതുപോലൊരു കാരം - സ്വത്വമായത് - അദ്ദേഹം ലോകത്തു നടന്നിട്ടുണ്ട്!

നിങ്ങളും ഞാനുഭാക്കെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വർപ്പത്തിൽ സ്വഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവർ! ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വാസിയാണിവയുത്തിൽ എന്നും വിഹാരിക്കുവാൻ സ്വാത്രത്രമുണ്ടായിരുന്നവർ! എന്നാൽ ഉന്നുച്ചുൻ ദൈവസംസർഘ്യത്തോടെ പാപത്തിന്റെ ഭോഗ്യങ്ങളെ മോഹിച്ചു. ആത്മാവിനെ അവഗണിച്ചു; ഉന്ന്യിനെ ശരിരത്തിനു പിറ്റു.

നാം ആർത്തികാരായി, അസുധപ്പെട്ടു, കൈകല്ലാക്കി, ദൈവംപുഷ്ടം പറഞ്ഞു, പോരിച്ചു, കൊല്ലപ്പെയ്തു...

നമ്മുടെ മുസിൽ സാത്താൻ കൊണ്ടുവെച്ച ഓരോ സുവഭോഗങ്ങളും നമ്മുടെ നരകത്തിന്റെ വല്യയിൽ പെടുത്തുവാനുള്ള കെണികളായിരുന്നുവെന്ന് നാഭാജിതിലും! അവൻ നമ്മുടെ അവബന്ധീ കളിപ്പായാക്കി.

എല്ലാത്തരത്തിലും സാത്താൻ എന്നെ പീഡിച്ചിച്ചു. രക്ഷപ്പെടാൻ ഞാൻ രേ പഴുതും കണിക്കു. എന്നാൽ, എൻ്റെ നില്ലുഹായതയോടെ കരച്ചിൽ യേശുവിന്റെ കാതുകളിലെത്തി. മന്ത്ര പ്രിഞ്ച് അവി ടുന് സ്വർഗ്ഗം വിട്ട് ഭൂമിയിൽ, എൻ്റെ പീഡനത്തിന്റെ ഭൂരി നടക്കാഴിയിലേക്ക് ഇരുന്നീവന്നു.

“ഹോയ്, ഈ ഉന്നുച്ചുനോട് നിന്നുണ്ടോ കാണിക്കുന്നത്?” യേശു സാത്താനോടു ചോദിച്ചു.

“കാണുന്നില്ല നിങ്ങൾ?”
സാത്താൻ പുരികാം വളച്ചു! “ഞാൻ ഭൂമിയിലെ സകല ഉന്നുച്ചുരോടും ചെയ്യുന്നത് ഇവാനാടും ചെയ്യുന്നു... ഞാൻ ഈവരുടെ സന്നോഷത്തെ ഏടുത്തുകളിയുന്നു, കുടുംബത്തിൽ കലപിയുണ്ടാക്കുന്നു, കവലകളിൽ ഇവരെ തഞ്ചിൽ തല്ലിക്കുന്നു, ചുതുകളിക്കാനും ഉച്ചപിക്കാനും പുണിചരിക്കാനും

അന്നോന്ന് പോരടിക്കാനും കൊല്ലുവാനും ആത്മഹത്യചെയ്യാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇവരെ ഞാൻ ലഭിച്ച കൊണ്ടും കുറുബോധം കൊണ്ടും തിരി കൊണ്ടും നിന്നുയ്ക്കുന്നു. ഇവരുടെ നിത്യനാശം കാണുന്നതാണ് ഏൻ്റെ ഏറ്റവും പലിയ ആനന്ദം!”

“ആരാൻ ഈതാക്കെ ചെയ്യാൻ നിന്നക്ക് അധികാരം തന്നത്?” യേശു ചോദിച്ചു: “ഇവരെ ദൈവം തനിക്കുവേണ്ടി തന്റെ സ്വർപ്പപത്തിൽ സ്വഷ്ടിച്ചുവരുന്നുണ്ടോ?”

“ഓ! അതൊരു പഴയ കമി!” സാത്താൻ പരിപ്പാസത്തോടെ പറഞ്ഞു. “ദൈവ തനിന്റെ സ്വർപ്പപത്തിൽ സ്വഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് എന്തു കാരം? അവൻ ഒരുമോ ഹിക്കും സുവാസുഷികളുമായിരുന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൊതിച്ചതും ജയം തേടിനട നാൽ അവരുടെ ഔഷ്ഠചന്ദ്ര മോഹിച്ചതുമാക്കേ ഞാനവർക്ക് വശ്താനം ചെയ്തു. അതൊക്കെ ചുണ്ണായിരുന്നില്ലോ, അവൻ! ഞാനവരെ ദൈവസ്വന്നഹത്തിന്റെ ആഴിയിൽ നിന്ന് എൻ്റെ കെണിയിലേക്കു വലിച്ചിട്ടു. അവൻ അവരെത്തന്നെ ഏനിക്കു വില്ക്കുകയായിരുന്നു... ആഹാ! ഇപ്പോൾ അവൻ എൻ്റെ വകയാണി! സാത്താൻ കുരുക്കായി ചിരിച്ചു.

യേശു പതിയെ മുന്നോട്ടുചെപ്പുന്നു: “ശരി, അവൻ തന്മാള്ളതനെ നിന്നക്ക് വിറ്റു. നി അവരെ തിരികെ വില്ക്കുമോ? ഞാനവരെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വിണ്ണേടുകകാം.”

“ഹോയ്... എന്തിന്? നിന്നക്കെല്ലാം, അവൻ ദൈവത്തെ നിന്നേം ചീഞ്ചയിച്ചിട്ടാണ് എന്നെ അവരുടെ യജമാനനാക്കിയത്... പിന്നെ, പഴയ ദൈവസ്വപ്പമൊന്നും അവർക്കില്ല. ഞാനവരെ പാഴ്മം രേഖയുമാക്കി.”

“അതൊന്നും നി അറിയേണ്ട കാരംമില്ല. നി ഈവരെ വില്ക്കുമെങ്കിൽ അതിനു പകരമായി ഞാൻ എന്തു വിലയും നല്കാം!”

“എന്തു വിലയും?” സാത്താൻ രേ വിലപ്പേരെല്ലാം തന്നെ...
“ശരി ഞാൻ വില് പായാം... ഉന്നുച്ചുന്റെ വില... നിന്റെ രക്തം... ഹ ഹ ഹി!”
സാത്താൻ നൃത്തം ചവിട്ടാൻ തുടങ്ങി!

രേ നിചിപ്പത്തെ നിറുവിംഭാവി! യേശു എന്നെ നോക്കി... നരകത്തിലേക്കു വേച്ചു വിറിച്ചുപോകുന്ന ഏനിക്ക് വിണ്ണേടുപ്പു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ യേശു ഉരിക്കണം!

“സ്ഥാതിച്ചു!” യേശു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ ഞാൻ കാണുന്നത് കുഞ്ചി ലേക്കുന്നു കയറുന്ന യേശുവിനെയാണി! എൻ്റെ വിണ്ണേടുക്കിന്റെ വിലും രക്തം!

“എന്തിന് യേശുവേ, എന്നെപ്പോലെ വിലയില്ലാത്ത രേ പുഴുവിനെ വിണ്ണേടുക്കാൻ ഇതുവരെ കൊടുത്തു?”

ഞാൻ പലപ്പാവശ്യം കർത്താവിനോടു ചോദിച്ചു.
“നി ഏനിക്കു വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനാകയാൽ തന്നെ, ഉക്കേ...” യേശു പറഞ്ഞു: “നി നരകത്തിൽ പോകുന്നത്

